

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

07 травня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 176/ко-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Бутенка В.І.,

членів Комісії: Лукаша Т.В., Шиловой Т.С.,

розглянувши питання про результати кваліфікаційного оцінювання судді Печерського районного суду міста Києва Пилаєвої Марії-Маргарити Костянтинівни на відповідність займаній посаді,

встановила:

Згідно з пунктом 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», має бути оцінена в порядку, визначеному законом.

Пунктом 20 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) передбачено, що відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», оцінюється колегіями Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному цим Законом.

Рішенням Комісії від 20 жовтня 2017 року № 106/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання 999 суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді, зокрема судді Печерського районного суду міста Києва Пилаєвої М.К.

Рішенням Комісії від 16 березня 2018 року № 54/зп-18 затверджено результати першого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді «Іспит», складеного 26 лютого 2018 року, зокрема судді Печерського районного суду міста Києва Пилаєвої М.К. та допущено її до другого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді «Дослідження досьє та проведення співбесіди».

Частиною другою статті 83 Закону передбачено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Комісією за критеріями компетентності (професійної, особистої, соціальної тощо), професійної етики та доброчесності.

Під час проведення співбесіди із суддею Пилаєвою М.К. та дослідження інформації щодо відповідності судді критерію доброчесності, зокрема щодо наявності обставин, передбачених підпунктом 19 частини першої статті 106 Закону, а саме

декларування завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень у декларації доброчесності судді, Комісією досліджено відомості, вказані суддею в декларації доброчесності судді за 2016 рік та встановлено таке.

Згідно з частинами першою та другою статті 62 Закону суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію доброчесності за формою, що визначається Комісією. Декларація доброчесності судді складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження.

Відповідно до Правил заповнення та подання форми декларації доброчесності судді, затверджених рішенням Комісії 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16, у декларації доброчесності заповнюються відомості, актуальні станом на 31 грудня звітного року.

У разі заповнення декларації вперше у ній зазначаються твердження щодо обставин, які мали місце упродовж усього життя особи, яка її заповнює.

Суддя Пилаєва М.К. подала до Комісії декларацію доброчесності судді за 2016 рік (від 26 січня 2017 року), у пункті 17 розділу II якої підтвердила, що нею не приймалися одноособово або у колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Положеннями статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» передбачено, що до таких рішень, зокрема, належать рішення прийняті суддею одноособово або у колегії суддів з допущенням порушень Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, констатованих у рішенні Європейського суду з прав людини.

Водночас у матеріалах суддівського дос'є Пилаєвої М.К. міститься інформація про рішення Європейського суду з прав людини від 03 липня 2012 року в справі «Луценко проти України», яке набуло статусу остаточного 19 листопада 2012 року (ухвала Вищої ради правосуддя від 10 травня 2017 року № 1041/3дп/15-17).

Однією з підстав постановлення Європейським судом з прав людини зазначеного рішення стало ухвалення суддею Печерського районного суду міста Києва Пилаєвою М.К. (головуюча) постанови від 27 грудня 2010 року, якою було задоволено подання слідчого в особливо важливих справах Генеральної прокуратури України Войнаренка С.В. про зміну обвинуваченому ОСОБА_1 запобіжного заходу з підписки про невиїзд на тримання під вартою.

У рішенні від 03 липня 2012 року в справі «Луценко проти України» Європейський суд з прав людини констатував порушення: пункту 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) у зв'язку із затриманням заявника; пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з подальшим триманням заявника під вартою; пункту 2 статті 5 Конвенції; пункту 3 статті 5 Конвенції щодо права заявника «негайно постати перед суддею» після його затримання; пункту 3 статті 5 Конвенції щодо тримання заявника під вартою; пункту 4 статті 5 Конвенції; статті 18 у поєднанні зі статтею 5 Конвенції.

Європейський суд з прав людини дійшов висновку, що затримання заявника було здійснене з іншою метою, ніж та, що передбачена пунктом 1 статті 5 Конвенції і, таким чином, було свавільним та таким, що суперечило цьому положенню. Отже, мало місце порушення пункту 1 статті 5 Конвенції щодо цього.

У рішенні Європейського суду з прав людини від 03 липня 2012 року в справі «Луценко проти України» констатовано, що судове провадження стосовно зміни обраного заявнику запобіжного заходу не відповідало вимогам пункту 3 статті 5 Конвенції і що у зв'язку з цим було порушення цього положення.

Суддя пояснила, що вважала, що рішення, які підлягають перевірці відповідно до Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» стосуються подій в Україні, що відбувалися протягом 2013–2014 років. Оскільки, відповідно до наведеного у статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» переліку рішень, нею не приймалися такі рішення і перевірка відповідно до цього Закону щодо неї не проводилась, тому вона не зазначала про вищевказане в пункті 17 декларації доброчесності судді за 2016 рік.

Також, під час співбесіди суддя зазначила, що рішення Європейського суду з прав людини у справі «Луценко проти України» від 03 липня 2012 року є загальновідомим, намірів приховати факт ухвалення цього рішення та зазначити недостовірні відомості в декларації доброчесності судді в неї не було.

Оцінивши в сукупності викладені обставини, наявну в суддівському досьє інформацію, пояснення судді, Комісія вважає, що вказані обставини можуть свідчити про вчинення суддею дій, передбачених пунктом 19 частини першої статті 106 Закону, а саме декларування завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень у декларації доброчесності судді за 2016 рік.

Відповідно до абзацу першого частини п'ятої статті 84 Закону в разі виявлення під час проведення кваліфікаційного оцінювання фактів, що можуть мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді, Вища кваліфікаційна комісія суддів України може звернутися до органу, що здійснює дисциплінарне провадження щодо судді, для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмову в її відкритті.

Виняткові повноваження встановлювати відсутність або наявність у діях судді складу дисциплінарного проступку надані дисциплінарним органам – Дисциплінарним палатам Вищої ради правосуддя (стаття 26 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», стаття 108 Закону).

Ураховуючи наведене, заслухавши доповідача, дослідивши досьє судді Пилаєвої М.К., надані суддею пояснення, Комісія дійшла висновку щодо зупинення проведення кваліфікаційного оцінювання на відповідність займаній посаді судді Печерського районного суду міста Києва Пилаєвої М.К. та направлення до Вищої ради правосуддя інформації щодо викладених обставин для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмову в її відкритті стосовно судді Печерського районного суду міста Києва Пилаєвої М.К.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 84, 93, 101, пунктом 20 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону, Комісія

вирішила:

зупинити кваліфікаційне оцінювання судді Печерського районного суду міста Києва Пилаєвої Марії-Маргарити Костянтинівни.

Звернутися до Вищої ради правосуддя для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмови в її відкритті.

Головуючий

В.І. Бутенко

Члени Комісії:

Т.В. Лукаш

Т.С. Шилова